

2. कुपथ (wie eben) 1) adj. auf schlechten, falschen Wegen gehend. — 2) m. N. pr. eines Asura oder Dānava MBu. 1, 2664 (= König सुपा-
र्य). HARIV. 203. 13093. 14287. — 3) m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 194,
N. 148.

कुपन m. N. pr. eines Asura HARIV. 2284 (कुपथ LAGL.).

कुपय adj. nach Sā. 80 v. a. गोपनीय; viell. von कुप् wallend, unru-
hig: आ साध्यं कुर्यं वर्धनं पितुः RV. 1, 140, 3.

कुपरिज्ञात (1. कु + परि°) adj. schlecht —, falsch begriffen PAÑKAT. V, 1.

कुपरीक्षक (1. कु + प°) adj. subst. schlecht abschätzend, ein schlechter
Tazator BHART. 2, 12.

कुपरीक्षित (1. कु + प°) adj. schlecht geprüft PAÑKAT. V, 1. 238, 1.

कुपाणि (1. कु + पाणि) adj. eine lahme Hand habend ĠATADH. im
ÇKDr.

कुपिञ्जल (1. कु + पि°) m. N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P. 4,
1, 112. — Vgl. कैपिञ्जल.

कुपितर (1. कु + पि°) m. ein schlechter Vater MĀR. P. 8, 191.

कुपिनिन् (von कुपिनी) m. Fischer TRIK. 1, 2, 14.

कुपिनी f. ein Netz für kleine Fische ÇABDAR. im ÇKDr. — Viell. von कुप्.

कुपिन्द m. Weber Up. 4, 87. — Vgl. कुविन्द.

कुपीलु (1. कु + पीलु) m. eine Art Ebenholz (कारस्कर, तिन्दुकविशेष)
Bhāṇḍ. im ÇKDr.

कुपुत्र (1. कु + पुत्र) m. gaṇa मनोज्ञादि zu P. 5, 1, 133. ein schlechter
—, kein vollbürtiger Sohn M. 9, 161. PAÑKAT. V, 17. — Vgl. कैपुत्रक.

कुपुरुष (1. कु + पु°) m. ein schlechter, elender Mensch P. 6, 3, 106.
VOP. 6, 94. येन नाशं जगामागिः कृतं कुपुरुषेणिव MBu. 13, 108. Būg. P.
7, 8, 53. Feigling: अकर्मणा कत्थितेन सतः कुपुरुषं विदुः MBu. 3, 5493. —
Vgl. कापुरुष.

कुपुरुषजनिता (कु° + ज°) f. N. eines Metrums (4 Mal ~~~~~
— — —) COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VI, 17).

कुपूय (1. कु + पूय) adj. gemein, verächtlich AK. 3, 2, 4. H. 1443. —
Vgl. कपूय.

कुप्य (von 1. कुप् P. 3, 1, 114. 1) adj. irascendum: शौचेन त्रागस्तस्यगैः
शुद्धेन मनसा तथा । कोपस्थानेष्वपि मरुत्स्वकुप्यं न कदा च न ॥ MBu. 15,
821. — 2) n. ein unedles Metall, jedes Metall mit Ausnahme von Gold
und Silber VOP. 26, 20. AK. 2, 9, 92. H. 1046. M. 7, 96. 10, 113. 11, 66. JĀG.
1, 266. 3, 237. Suçr. 2, 441, 9. कुप्यमदयं ब्राह्मणस्य MBu. 3, 13263. कुप्य-
वेतनिन् 657. कुप्यभागी भवेन्मर्त्यः कुर्वन् आहं चतुर्दशीम् 13, 4234. कि-
रणं कुप्यभूयिष्ठम् 13, 224. कुप्यशाला f. Ort, wo die unedlen Metalle
aufbewahrt werden, H. 996. Am Ende eines adj. comp. कुप्यक JĀG.
1, 262. कुप्य soll auch = vulg. दस्ता (nach HAUGHTON: zinc, lapis cala-
minaris, pecoter, tutewag) sein VALD. im ÇKDr. Ursprünglich führten
wohl nur die leicht in Bewegung gerathenden, leicht schmelzenden Me-
talle (s. 1. कुप् und vgl. दु, द्रव) diesen Namen; die Ableitung von गुप्
(P. 3, 1, 114, Sch.) ist abgeschmackt. Vgl. अकुप्य. — 3) m. N. pr. eines
Mannes Riśa-Tar. 6, 264.

कुप्रद s. u. 3. कु.

कुप्रावरण (1. कु + प्रा°) adj. schlecht gekleidet VjUTE. 170.

कुप्रावृत्त (1. कु + प्रा°) adj. dass. R. 1, 6, 8.

कुप्रिय (1. कु + प्रिय) adj. widerlich, verächtlich HALJ. im ÇKDr.

कुलव (1. कु + लव) m. ein gebrechliches Floss, Boot: यादृशं पलमा-
प्रोति कुलवैः संतरन् जलम् M. 9, 161.

कुलधू (1. कु + धू) m. ein böses Weib KATH. 19, 39.

कुलन्ध (1. कु + लन्ध) m. ein schimpfliches Brandmahl: अन्ध्याभिगमने
तद्धं कुलन्धेन प्रवासयेत् JĀG. 2, 294. — Vgl. अङ्गबन्ध.

कुवल, कुवलप्रस्थ, कुवलाश्र s. u. कुवल u. s. w.

कुवृद्धि (1. कु + वृ°) adj. 1) der eine schlechte, gemeine Gesinnung
hat, = पापवृद्धि und im Gegens. zu धर्मवृद्धि PAÑKAT. I, 444. — 2) thö-
richt, einfältig Būg. P. 5, 3, 17.

कुवेर (später कुवेर, कुवेर Up. 1, 59) m. 1) N. eines Vorstehers der
Geister der Tiefe und des Dunkels (s. इतरजन), mit dem Bein. Vaiçra-
vaṇa, AV. 8, 10, 28. कुवेरो वैश्रवणो राजा तस्य रत्नांसि विशः ÇAT. Br
13, 4, 2, 10. Āçv. Çr. 10, 7. ÇĀKH. Çr. 16, 2, 17. TAITT. Ār. 1, 31, 3. Nach-
mals der Gott der Schätze, der Welthüter im Norden AK. 1, 1, 4, 63.
2, 4. TRIK. 3, 3, 338. H. 169. 189. an. 3, 539. MED. r. 142. पृथुस्तु विनया-
द्राव्यं प्राप्तवान्मनुरेव च । कुवेरश्च धनैश्चर्यम् M. 7, 42, 7. MBu. 13, 3101.
Suçr. 1, 71, 2. यत्तरालसैन्येन गुह्यकानां गणैरपि । मणिष्यामात्मवपुः कु-
वेरो नरवाहनः ॥ युक्तश्च शङ्खपद्माभ्यां निधीनामधिपः प्रभुः । देवो वित्ते-
श्चरः श्रीमान्गदापाणिर्दृश्यत ॥ विमानयोधी धनदे विमाने पुष्पके स्थितः ।
स राजराजः शुश्रूषे युद्धार्थं नरवाहनः ॥ HARIV. 2466. fgg. रुद्धिः कुवेरका-
त्ता 7739. तत्र कैलासे पाण्डुरमेघाभं जाम्बुनदपरिष्कृतम् । कुवेरभवनं दि-
व्यं निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ R. 4, 44, 28. अङ्गनाशतमात्रं तु तं व्रजसमुपात्र-
जत् । कुवेरमिव पौलस्त्यं (पुलस्त्य der Grossvater Kuvera's Būg. P.
4, 1, 36. fg.; der Vater ist Viçravas, die Mutter Iḍavidā ebend.) देव-
गन्धर्वयोधितः ॥ 5, 20, 13. औपवाह्यः कुवेरस्य सार्वभौम इति श्रुतः 4, 44,
43. कुवेरगुप्ता दिक् der Norden KUMĀR. 3, 25. Kuvera ein Freund
Rudra's HARIV. 13131. कुवेरबान्धव ein Bein. Çiva's Çiv. Kuvera
bei den Buddhisten BURN. Intr. 131. LALIT. 113 (von Vaiçravana un-
terschieden). 208. Nach dem ÇKDr. und WILS. soll Kuvera mit drei
Beinen und acht Zähnen gedacht werden; der Name wird in कु + वेर
Körper (!) zerlegt und durch missgestaltet (TRIK. 3, 3, 339. funt, träge
DHAR. im ÇKDr.) gedeutet. तथा च वायुमार्काण्डेयपुराणे । कुत्सायां क्विति
शब्दो ऽयं शरीरे वेरमुच्यते । कुवेरः कुशरीरत्वात्मा तन्नैव सो ऽङ्कितः ॥
इत्यमरटीकायां भरतः । ÇKDr. Bei den Ġaina ist Kuvera der Diener
des 19ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇī H. 43. — 2) N.
pr. eines Fürsten von Devarāṣṭra LIA. II, 983. des Urgrossvaters
von Vāṇabhaṭṭa, dem Verfasser der Kādambarī Z. d. d. m. G. 7.
382. des Verfassers der Dattakāndrikā GILD. Bibl. 493. — 3) =
कुवेरक TRIK. H. an. MED.

कुवेरक (von कुवेर) m. 1) N. eines Baumes, Cedrela Toona (तुम) ROZB.,
AK. 2, 4, 4, 15. — 2) f. कुवेरिका N. pr. eines Frauenzimmers gaṇa शु-
धादि zu P. 4, 1, 123.

कुवेरनलिनी (कु° + न°) f. N. pr. eines Tirtha MBu. 3, 10894.

कुवेरवन (कु° + वन) n. Kuvera's Wald, N. pr. einer Localität
gaṇa लुभादि zu P. 8, 4, 39. Sch. zu 8, 4, 4.

कुवेरवल्गम (कु° + व°) m. N. pr. eines Vaiçja DAÇAK. in BENF. Chr.
186, 17.